

Kraków, dn. 29.07.2024

SERGIUSZ WASIUTA
Prof. dr hab.
Instytut Bezpieczeństwa i Informatyki
Uniwersytet Komisji Edukacji
Narodowej w Krakowie

RECENZJA

osiągnięcia naukowego „Organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej”, dorobku naukowego oraz aktywności naukowej bryg. dr inż. Marcina Anszczaka w przewodzie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie

podstawę prawną recenzji i oceny dorobku naukowego oraz aktywności naukowej Habilitanta stanowi *Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2022 r., poz. 574, z późn. zm.), w szczególności określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

podstawę formalną do wykonania niniejszej recenzji stanowią:

Pismo Rady Doskonałości Naukowej (DRKN.Z5.400.31.2024) z dnia 15 maja 2024 r., która działając na podstawie art. 221 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2019 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), na posiedzeniu w dniu 14 maja 2024 r. dokonała wyznaczenia części składu komisji habilitacyjnej;

Uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauk o Bezpieczeństwie nr 27/NOB/2024 Uniwersytetu Kaliskiego im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego z dnia 24 maja 2024 r., która powołała komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania bryg. dr inż. Marcinowi Anszczakowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, wszczętym w dniu 12 lutego 2024 r.

➤ **Sylwetka Habilitanta**

Habilitant - bryg. dr inż. Marcin Anszczak - ukończył w 2004 r. studia I stopnia, otrzymując tytuł inżyniera pożarnictwa, w 2005 r. studia podyplomowe Zarządzanie w stanach zagrożenia, w 2006 r. studia II stopnia i uzyskał tytuł magistra inżyniera pożarnictwa w Szkole Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie.

Obecne miejsce pracy - Akademia Pożarnicza w Warszawie, Wydział Inżynierii i Ochrony Ludności.

Wykształcenie Habilitanta pod względem merytorycznym sprzyjało podejmowaniu badań w ramach wybranej dyscypliny.

Habilitant systematycznie podnosi poziom kwalifikacji naukowej. W dniu 20 grudnia 2011 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk o obronności w specjalności Zarządzanie instytucjami publicznymi na Wydziale Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej w Warszawie, tytuł rozprawy doktorskiej „Zastosowanie metody matrycowania w zarządzaniu systemem bezpieczeństwa dla Państwowej Straży Pożarnej”.

Wartościowym uzupełnieniem starań Habilitanta o podniesienie poziomu naukowego i zawodowego były przebyte międzynarodowe szkolenia z zakresu ratownictwa chemicznego i ekologicznego w Centrum Szkoleniowo Treningowym Ochrony Ludności OPPLAND w Norwegii 2010 r., uzyskanie w 2015 r. kwalifikacji akredytowanego Instruktora Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej, uczestniczenie w licznych międzynarodowych kursach eksperckich w ramach Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej w Hadze (OPCW) w Norwegii, Białorusi, Kazachstanie etc.

Ważnym elementem dokończenia w obrębie pracy zawodowej i warsztatu badawczego w okresie 2012-2024 są odbyte krajowe kursy i szkolenia w bardzo szerokim zakresie.

Intensywność dotychczasowych wysiłków kształcenia procentowały w postaci aktywności zatrudnienia w akademickich jednostkach badawczo-dydaktycznych. W trakcie prowadzenia badań naukowych, gromadzenia praktycznych umiejętności i teoretycznych osiągnięć Habilitant był bardzo aktywny naukowo, pełniąc w różnych okresach kariery zawodowej funkcję dowódcze i kierownicze.

Dla tego nieprzypadkowym wydaje mi się pragnienie Habilitanta do konsolidacji nabytego poziomu wiedzy w postaci przygotowanej rozprawy habilitacyjnej, dorobku i jego wdrożenia. Reasumując, wykształcenie, aktywność poznawcza oraz działalność naukowo-dydaktyczna są mocną podstawą do przedsięwziętej analizy organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Polski.

➤ **Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o bezpieczeństwie**

w postaci monografii pt. „*Organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej*, wyd. I, Akademia Pożarnicza, Warszawa, 2024, ss. 341, ISBN 978-83-968293-4-4”.

Tytuł monografii jako głównego naukowego osiągnięcia habilitacyjnego jest odpowiednio zwarty i komunikatywny, należycie oddaje najistotniejsze elementy treściowe całej rozprawy, jak i odbywających się procesów realnych. Struktura pracy ma przemyślany układ, logicznie zbudowana problemowo. Rozdziały stanowią spójną całość z zachowaniem odpowiednich proporcji wewnętrznych.

Przedłożona monografia Habilitanta stanowi zwięzłe przedstawienie przeprowadzonych badań. Pierwsze cztery rozdziały zakończone opracowanymi wnioskami z procesu badawczego. Natomiast piąty rozdział stanowi innowacyjną i nowatorską koncepcję organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP wraz z oceną wpływu na poziom bezpieczeństwa.

Biorąc pod uwagę stwierdzone zagrożenia, Habilitant podjął się opracowania koncepcji organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, która powinna przyczynić się do znacznego usprawnienia tego procesu. Wobec powyższego, opracowanie koncepcji rozwiązania systemowego upatrywane jest jako cel niniejszej monografii.

Praca wykazuje należyte oddanie najistotniejszych elementów treściowych, zwartość i komunikatywność. Precyzja i jasność, z którą Habilitant podszedł do używanych lub wyjaśnianych pojęć i definicji, które są niezbędne, złożyły się na logicznie sformułowane węzłowe momenty analizy, wnioski i narrację. W związku z tym zostały poddane wnikliwej

analizie zagrożenia bezpieczeństwa dekontaminacji, wyszczególniona typologia zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiacyjnych, podana charakterystyka możliwych zdarzeń, a także narzędzia ich pomiaru.

W pięciu rozdziałach monografii Habilitant przedstawia odpowiedzi na kilka węzłowych pytań zasadniczo koncentrujących się wokół teoretycznych aspektów oraz praktyki organizacji procesów dekontaminacji w Polsce.

Nowatorstwo badawcze Habilitanta wykazało bardzo umiejętne sformułowanie głównego problemu badawczego i hipotez, czym Habilitant uwypuklił rzeczowość problemu. Odnalezienie odpowiedzi na pytanie jak powinna wyglądać organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP Habilitant uznaje za główny problem badawczy monografii.

W związku z tym, że za przedmiot badań w monografii uznano organizację procesu dekontaminacji, przyjęto hipotezę badawczą, że na terenie Polski nie ma rozwiązania systemowego organizacji procesu dekontaminacji. Stąd szczegółowe opracowanie przedmiotowej koncepcji przyczyni się do wzrostu poziomu bezpieczeństwa państwa, łagodzenia skutków możliwych zagrożeń chemicznych, biologicznych oraz radiacyjnych.

Do tak sformułowanego głównego problemu i przedmiotu badawczego Habilitant sprecyzował następujące problemy szczegółowe: (1) Jakie są obecne uwarunkowania organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, (2) Jaka funkcjonuje nomenklatura oraz nazewnictwo z zakresu organizacji procesu dekontaminacji, (3) Jakie są zadania i obowiązki poszczególnych podmiotów w organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP, (4) Jakie modele systemowe organizacji procesu dekontaminacji funkcjonują na świecie, (5) Jakie są zagrożenia i zdarzenia, podczas których należy uruchomić proces dekontaminacji. W wielu miejscach swojej pracy - wstępie, treści merytorycznej, wnioskach - Habilitant dość skromnie, ale wyraziście wyeksponował te nowatorskie elementy, które zadecydowały i przekonały, aby uznać przedstawione badanie, jako oryginalne i skuteczne rozwiązanie nowego problemu naukowego.

Dekontaminację najprościej można zdefiniować jako zespół czynności wykonywanych na terenie akcji zmierzających do zneutralizowania szkodliwego oddziaływania substancji niebezpiecznych na ludzi i otoczenie. W tym kontekście Habilitant prześledził współczesne wyzwania przez pryzmat łączących je zależności i możliwości przeciwdziałania.

Habilitant trafnie zwraca uwagę, iż transformacja świata obecnie spowodowała uwypuklenie nowych zagrożeń, konieczność reagowania na ich powstanie. Z tego punktu widzenia Habilitant podjął wielkie ryzyko badawcze, a mianowicie: zajął się analizą z pozycji prakseologiczno-aksjologicznej metodologii zjawisk i procesów odnoszących się do konkretnej rzeczywistości w mnogości jej przejawów, często już znanych faktów i tendencji, ale ujmując je kompleksowo i interdyscyplinarnie, nie tylko w kontekście ich właściwej tzw. technologicznej ontogenezy, ale i współcześnie odbywających się, daleko nie naturalnych przeobrażeń, często w ramach realnych sytuacji kryzysowych. Z racji tego podjęcie tematu było zasadne, ryzykowne i wysoce odpowiedzialne z uwagi na potrzeby naukowego rozwoju zadeklarowanej dyscypliny.

Charakterystycznym przejawem wysokiej klasy i tradycji naukowej jest fakt, że Habilitant upomina się i opiera się o dorobek poprzedników, którzy w kontekście szeroko rozumianego dyskursu podkreślają wzrost oczekiwań społecznych w związku z możliwością wystąpienia zagrożeń, proponują w myśl metodologicznego i prakseologicznego rozwoju dyscypliny kierunki dalszych badań.

Wśród zagrożeń bezpieczeństwa państwa wyróżnia się m.in. zagrożenia chemiczne, biologiczne czy radiacyjne. Habilitant przytacza przykłady tego, że odpowiednie środki i zasoby używane były nie tylko przez terrorystów, ale również przez państwa w konfliktach zbrojnych czy przez służby specjalne do zwalczania swoich przeciwników.

Uwzględniając taki teoretyczny grunt, Habilitant definiuje w pierwszym rozdziale problemy organizacji procesu dekontaminacji przez pryzmat jego istoty, analizuje odkażanie biologiczne, radiologiczne lub chemiczne jako najważniejsze rodzaje dekontaminacji, możliwości oczyszczenia i usunięcia zagrożeń dla ludzi, sprzętu, terenu itp.

Dużą wagę Habilitant poświęca organizacji procesów dekontaminacji w ujęciu doktryny prawnej RP, analizuje zdolności specjalistycznych struktur państwowych w tym zakresie, w ramach opracowanego modelu słusznie identyfikuje priorytetowe obszary działań.

Analiza opiera się na obszerny materiał źródłowy, literaturę przedmiotu, opinię eksperckie. Wśród tych pierwszych wymienić trzeba przede wszystkim akty prawa polskiego wewnętrznego i umowy międzynarodowe wiążące, a także dokumenty o charakterze prawnym, technicznym, ekspertyzy, protokoły działań. Oprócz dokumentów ważną rolę odegrały różnego rodzaju statystyki, które są najbardziej wiarygodnym instrumentem pozwalającym ilościowo zilustrować zależności, fakty i tendencję. Wykorzystana literatura obejmuje publikacje anglojęzyczne i polskojęzyczne z zakresu realizowanego tematu badań.

Na zasadzie zgłębiania posiadanej wiedzy Habilitant przekonuje, iż w przedmiotowym obszarze nie ma odpowiednich rozwiązań systemowych, mających na celu ochronę ludności cywilnej, w tym także łagodzenie skutków skażeń powstałych po emisji zagrożeń chemicznych, biologicznych czy radiacyjnych.

Habilitant, analizując przedmiotowy obszar problematyki, stwierdził, że wystąpienie powyższych zagrożeń jest trudne do przewidzenia, a ich skutki mogą być tragiczne. Dlatego też poczucie szeroko pojmowanego bezpieczeństwa obywateli wiąże się ze wzrostem ich oczekiwań w stosunku do władz państwowych, administracji rządowej, służb, inspekcji czy straży, odpowiedzialnych za reagowanie po wystąpieniu zagrożeń chemicznych, biologicznych czy radiacyjnych, w których głównym determinantem jest czas. Dlatego też, państwo jest zobowiązane do zapewnienia określonych działań i łagodzenia skutków ww. zagrożeń. Przedmiotowy obszar realizowany jest przez takie służby i podmioty jak Państwowa Straż Pożarna i jednostki ochrony przeciwpożarowej, Policja, Straż Graniczna, Państwowe Ratownictwo Medyczne, placówki zdrowia czy Państwowa Inspekcja Sanitarna itp. Należy stwierdzić, że wobec zmiany zagrożeń ewaluowały również formacje, służby i instytucje, co w konsekwencji spowodowało wzrost poziomu odporności państwa w poszczególnych sektorach. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę na zdarzenia, w których mamy do czynienia z dużymi skupiskami ludności, obiektami użyteczności publicznej czy migracją ludności z zagranicy. W związku z szeroko zakrojoną wojną na terenie Ukrainy do Polski dotarła duża liczba osób, w wyniku czego w niektórych miastach pojawiły się przypadki zachorowania na uznane za wyeliminowane choroby, m.in. odrę. Na teren Polski dostały się także osoby poparzone środkami chemicznymi. Habilitant pokazuje, że stworzony wcześniej system bezpieczeństwa w badanym obszarze nie jest doskonały, co skutkuje zaburzeniami w jego funkcjonowaniu. Widać to dobitnie w organizacji procesu dekontaminacji w różnych ogniach systemu bezpieczeństwa państwa.

W rozdziale drugim, poświęconym zarządzaniu procesem dekontaminacji, Habilitant analizuje ogólną sytuację, wyszczególniając podmioty zarządcze oraz podmioty wykonawcze w organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP, podkreślając znaczenie sekwencji działań w różnych aspektach i ich wpływy na analizowane procesy.

Meritum rozprawy habilitacyjnej raz jeszcze pokazuje, że uproszczenie oceny działań władz i podmiotów zarządczych i wykonawczych w organizacji procesu dekontaminacji w żadnym przypadku nie odzwierciedla współczesnych realiów. Co więcej, zaistniałe w ostatnim czasie wydarzenia przekonują o rosnącej rozbieżności pomiędzy potrzebami a ich systemowym rozwiązaniem. Dlatego przedsięwzięta do analizy problematyka jest ważna, realna i na tyle wszechobecna, że często nie da się jej odróżnić od naturalnej ewolucji procesów i uwarunkowań technologicznych czy stricte kryzysowych.

Moje pozytywne przekonanie potęguje fakt, że Habilitant, dzięki wiedzy zdobytej podczas 23-letniej służby jako funkcjonariusz Państwowej Straży Pożarnej, ponad 12 lat temu rozpoczął proces badawczy, co pozwoliło przygotować koncepcję rozwiązań systemowych. Podejmując się tak złożonej tematyki, Habilitant zasadniczo kierował się podstawowymi czynnikami, wśród których: (1) brak rozwiązania systemowego oraz precyzyjnych zapisów prawa organizacji procesu dekontaminacji w Polsce; (2) brak zarządzania organizacją procesu dekontaminacji w poszczególnych rodzajach zagrożeń oraz obiektach, terenach czy regionach; (3) brak rozwiązań naukowych zawierających organizację procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP. Brak korelacji ze światowymi rozwiązaniami i regulacjami międzynarodowych organizacji - IAEA, OPCW, WHO czy OBWE i ONZ – ukierunkowało Habilitanta w kierunku systemowych rozwiązań.

Nie mniej ważnym jest rozdział trzeci monografii, gdzie Habilitant kompleksowo analizuje wielopłaszczyznowe współczesne regulacje organizacyjno-prawne organizacji procesu dekontaminacji na przykładzie wybranych państw (Ukraina, Litwa, USA) i wspomnianych wyżej organizacji międzynarodowych. Chcę nadmienić, że przedsięwzięty obszar naukowej analizy w monografii zdecydowanie szerszy, aniżeli został zadeklarowany w spisie treści, co podkreślam z satysfakcją. Habilitant systemowo rozpatruje wybrane problemy przez pryzmat asymetrycznych decyzji i relacji, a w niektórych obszarach pokazując ich współzależności. Niemniej na ogół widoczna jest dominacja zapotrzebowania nad rozwiązywaniem względem narastających dysproporcji.

W związku z tym muszę zaznaczyć jedną refleksję mającą raczej charakter dyskusyjny. Wydaje mi się, że w rozdziale czwartym, poświęconym zagrożeniom bezpieczeństwa dekontaminacji, w kontekście typologii zagrożeń, charakterystyki zdarzeń oraz instrumentów pomiaru, warto było pokusić się o krótką charakterystykę stanu rozwoju nauki i praktyki toksykologii stosowanej w Polsce, mając na myśli nie tylko potrzeby sądownictwa, ale głównie i przede wszystkim potrzeby przeciwdziałania, profilaktyki, usunięcia i maksymalnego ograniczania skutków zagrożeń dla życia i zdrowia publicznego. Praktyczny stan rozwoju toksykologii, dostępność badań, poziom finansowania obecnie w Polsce są do głębszego wyjaśnienia.

Przy czym wyraźnie zaznaczę, iż poruszana w monografii problematyka jest na tyle wielowątkowa, że dana sugestia ma wyłącznie znaczenie poboczne, pokazując jak szerokie jest pole toczących się procesów i badawczych możliwości.

Generalnie rozprawa habilitacyjna w postaci monografii jako głównego osiągnięcia naukowego ma nowatorski charakter na gruncie polskiego dorobku dyscypliny nauk o bezpieczeństwie tak zarówno ze względu na podjęty temat, jak i zaproponowane rozwiązania. Choć problemy dekontaminacji były przedmiotem zainteresowania naukowego, to w Polsce nie powstała do tej pory praca naukowa stricte poświęcona kompleksowej analizie problemu.

Wartościowe elementy zostały należycie wyeksponowane w całej pracy w sposób przekonujący i uczciwy w stosunku do innych autorów. Szczególnie nowatorstwo realizacji całego szeregu zagadnień Habilitant wykazał w części merytorycznej, czym zaświadczył własną inwencją twórczą i pomysłowość w procesie tworzenia podstaw opracowania autorskiego modelu analizy w oparciu o własne doświadczenia i założenia konceptualnych podejść badawczych. Autor umiejętnie i konstruktywnie wykorzystuje wszystkie dostępne poglądy i podejścia praktyczne przy dążeniu do pełnego, obiektywnego odzwierciedlenia rzeczywistości.

W sposób niedwuznaczny Habilitant pokazał, że proces badawczy umiejscowiony w naukach o bezpieczeństwie, ale słusznie stwierdził, że elementy zarządzania, jak również opracowanie koncepcji rozwiązań systemowych wymagają korzystania z innych dyscyplin naukowych, przy czym priorytetem jest kontakt z problematyką obronności oraz antykrzysową. Tytułem uogólnienia zaznaczę, że rozprawa habilitacyjna ontologicznie

zakotwiczona w samym centrum dyscypliny nauk o bezpieczeństwie, dlatego jej wybór jest całkiem uprawniony i uzasadniony, oparty na wieloletnim dorobku, całokształcie kariery, osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich wyteżonej pracy Habilitanta.

Warto podkreślić, iż Habilitant skrupulatnie przestrzega klarownych zasad terminologicznych. Interpretacji podstawowych pojęć dokonano w sposób bardzo precyzyjny i przekonujący. Rozpatrując kwestie terminologiczne, ściśle trzyma się założenia, że terminy, jako przesłanki wyjściowe powinny pomagać konstruować naukowy obraz rzeczywistości oraz analizować dynamiczne przemiany.

Opracowując mechanizmy zarządzania procesem dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP, Habilitant zakwalifikował je do celów poznawczych prowadzonych badań, natomiast opracowaną koncepcję rozwiązania systemowego w trzech obszarach - organizacyjnym, planistycznym i wykonawczym, - zaliczył do celów użytkowych, mimo że ona ewidentnie ma charakter naukowy i nowatorski. Przy opracowywaniu koncepcji rozwiązania systemowego Habilitant wziął pod uwagę elementy, które winny być uwzględnione podczas opracowywania strategii, mianowicie czas, miejsce, użyte do działań siły i środki. Dlatego rekomendacje dotyczące ulepszenia organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP mogą przyczynić się do zmiany podstaw prawnych funkcjonowania przedmiotowego obszaru w systemie bezpieczeństwa państwa.

Reasumując, rozprawa habilitacyjna w postaci monografii jest świetnie napisana, obfituje w bardzo interesującą, bogatą bazę źródłową. Komunikatywność treści, dostrzeganie perspektyw rozwojowych badanej problematyki, lakoniczność i zwięzłość sformułowań, konsekwentna ciągłość i logiczna spójność wniosków z celem i hipotezami pracy – wszystko to procentuje dużą wartością poznawczą recenzowanej monografii habilitacyjnej.

Z przekonaniem twierdzę, iż w monografii wszelkie wieloznaczności pojęć, nowe terminy i ich zakres zostały porządnie opracowane, odpowiednio zdefiniowane i konsekwentnie wytłumaczone w rozdziałach. Przy czym, można wnioskować, że Habilitant ma niepodważalne zdolności narratorskie podbudowane solidnym naukowym fundamentem, zdolnością odszukiwania nowych reprezentatywnych źródeł i po prostu pracowitość, chociaż nie zawsze jego pióro jest lekkie. Mając na myśli ograniczenia w części deskryptywnej i interpretacyjnej, ogólna symetria i logika monografii habilitacyjnej nie zostały zachwiane lub naruszone.

Recenzowane dzieło wypełnia olbrzymią lukę i daje uzasadnione odpowiedzi na pytania o procesach i możliwościach ich wielostronnej korekty. Warto przypomnieć, iż w Polsce oprócz artykułów naukowych Habilitanta i kilku innych naukowców, nie ma zwartych publikacji w analizowanym aspekcie bezpieczeństwa. Dlatego uważam, że podjęte przez Habilitanta badanie jest nowatorskie i innowacyjne. Wbrew pozorom i stereotypom, w problematyce dekontaminacji w dzisiejszych czasach przecinają się nawzajem rutynowe potrzeby, paradygmaty rozwoju oraz egzystencjalne imperatywy.

Oceniam pozytywnie osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o bezpieczeństwie w postaci monografii pt. „*Organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP*”, wyd. I, Akademia Pożarnicza, Warszawa, 2024, ss. 341, ISBN 978-83-968293-4-4”, autorstwa bryg. dr inż. Marcina Anszczaka.

➤ Ocena aktywności Habilitanta

a/ Ocena aktywności naukowej Habilitanta w zakresie autorstwa lub współautorstwa publikacji naukowych

Na przestrzeni kilkunastu lat jako międzynarodowy i krajowy ekspert z zakresu łagodzenia skutków zagrożeń chemicznych, biologicznych i radiacyjnych Habilitant nieprzerwanie

uczestniczył w poszczególnych przedsięwzięciach operacyjnych, szkoleniowych i dydaktycznych. Dlatego powstał cykl trzech artykułów jako element osiągnięcia naukowego, których za zadanie było systematyczne przedstawianie wyników badań empirycznych i teoretycznych w przedmiotowym obszarze jako uzupełnienie monografii.

Zawarta w nich organizacyjno-logistyczna diagnoza stopnia przygotowania jednostek ochrony przeciwpożarowej do reagowania na powstałe zagrożenia potwierdziła brak organizacji procesu dekontaminacji tudzież zasadność tworzenia przedmiotowej koncepcji rozwiązań systemowych. Do tego warto dodać dużą wartość poznawczą dwóch anglojęzycznych artykułów z naukowcami zagranicznymi, oraz siedmiu artykułów, określonych Habilitantem jako popularno-naukowe.

Oceniając tę część dorobku naukowego uważam, że jest on spójny z całokształtem i przedmiotem części monograficznej habilitacji oraz umiędzynarodowiony. Habilitant poprzez aktywność publikacyjną wnosi znaczny wkład do teorii nauk o bezpieczeństwie w zakresie organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP.

b/ Ocena aktywności naukowej Habilitanta w zakresie uczestnictwa w projektach naukowych

Habilitant uczestniczył w pięciu projektach naukowych krajowych i międzynarodowych, wśród nich m.in.:

1. 2012 – 2013 - w międzynarodowym projekcie NATEC w ramach programu edukacyjnego Unii Europejskiej Leonardo da Vinci realizowanym przez konsorcjum naukowe w składzie: Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, Związek Szkół Jazdy Republiki Słowacji oraz Anatolijskie Liceum Ogólnokształcące w Üreğil w Turcji;
2. 2013 – w międzynarodowym projekcie V4LEAD realizowanym przez konsorcjum naukowe w składzie: Uniwersytet Swinbourne w Melbourne w Australii, Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, Uniwersytet im. Tomasza Bata w Zlín w Czechach (Wydział Zarządzania i Ekonomii), Politechnika Ekonomii w Budapeszcie na Węgrzech (Wydział Ekonomii), Węgierski Związek Gospodarczy w Budapeszcie na Węgrzech, Uniwersytet im. Matej Bel w Bańskiej Bystrzycy na Słowacji (Wydział Ekonomii);
3. 2013 – 2015 – w projekcie naukowo – badawczym DOBR/0015/R/ID1/2012/03 pt. „Zaawansowane technologie teleinformatyczne wspomagające projektowanie systemu ratowniczego na poziomach: gmina, powiat, województwo” realizowanym przez konsorcjum naukowe w składzie: Szkoła Główna Służby Pożarniczej w Warszawie, Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, Centrum Naukowo – Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej PIB im. J. Tuliszkowskiego w Józefowie, Asseco Poland S.A. w Rzeszowie oraz ITTI Sp. z o.o. w Poznaniu;
4. 2022 – 2023 – w projekcie naukowo-edukacyjnym pt. „Kampania edukacyjno-informacyjna Ubi crimen, ibi victima” nr PL/2020/PR/0106 finansowanego z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Unii Europejskiej;
5. 2023 – w projekcie naukowym pn. „Wzmocnienie bezpieczeństwa w zakresie CBRNE – koordynacja i standaryzacja” realizowanym przez konsorcjum naukowe w składzie: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej Polskiej Akademii Nauk, Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej, Ministerstwo Zdrowia, Państwowa Agencja Atomistyki, Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, Szkoła Główna Służby Pożarniczej, Uniwersytet Łódzki (Wydział Biologii i Ochrony Środowiska), Uniwersytet Jagielloński – Collegium Medicum, Wydział

Cybernetyki Wojskowej Akademii Technicznej, Norwegian Directorate for Civil Protection, Norwegian Defence Research Establishmen, które finansowane było z programu „Sprawy wewnętrzne” realizowanego w ramach Funduszy Norweskich na lata 2014– 2021.

c/ Ocena aktywności naukowej Habilitanta w obszarze ubiegania się o granty naukowe

Brak informacji.

d/ Ocena aktywności naukowej Habilitanta związanej ze stażami naukowymi

Habilitant odbył sześć wyjazdów zagranicznych, związanych ze stażami naukowymi, podczas których realizował przedmiotowy proces badawczy, m.in.

1. w czerwcu 2015 r. podczas kursu specjalistycznego „*Join Basic and Advanced Course on Assistance and Protection for Russian Speaking Participants*” zorganizowanego przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w Instytucie Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego Ministerstwa Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białorusi w miejscowości Svetlaya Roschacha;
2. w lipcu 2015 r. podczas oceny jako ekspert ćwiczeń międzynarodowych „*Regional Command Post Exercise on Chemical Safety*” organizowanych przez rząd Republiki Kazachstanu i Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w miejscowości Taraz w Kazachstanie;
3. w sierpniu 2015 r. podczas kursu specjalistycznego „*Assistance And Protection Course For Instructors*” zorganizowanego dla instruktorów przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w Instytucie Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego Ministerstwa Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białorusi w miejscowości Svetlaya Roschacha;
4. w czerwcu 2016 r. podczas kursu specjalistycznego w charakterze instruktora OPCW i eksperta „*Assistance i Protection Exercises for Russian Speaking Participants*” zorganizowanego przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w Instytucie Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego Ministerstwa Sytuacji Nadzwyczajnych Republiki Białorusi w miejscowości Svetlaya Roschacha;
5. w październiku 2017 r. podczas oceny jako ekspert ćwiczeń międzynarodowych (z zakresu reagowania na awarie jądrowe), zorganizowanych przez Republikę Białoruską na terenie budowanej elektrowni atomowej w Ostrowcu (Białoruś);
6. w październiku 2019 r. podczas oceny w charakterze eksperta krajowych ćwiczeń z zakresu ochrony ludności pt. „*Reagowanie na zdarzenia jądrowe w białoruskiej elektrowni atomowej*” w Wilnie, w Republice Litewskiej.

Pozytywnie oceniając aktywność badawczą Habilitanta w tych obszarach, stwierdzam, że jest ona wysoka i realizowana w ramach dyscypliny nauk o bezpieczeństwie.

e/ Ocena aktywności naukowej Habilitanta związanej z uczestnictwem w konferencjach naukowych

Habilitant wziął czynny udział w 42 konferencjach krajowych, w tym w 28 międzynarodowych konferencjach krajowych (w tym jako prelegent, członek komitetów naukowych, organizacyjnych), organizowanych wspólnie z zagranicznymi uczelniami, wśród nich Narodowy Uniwersytet Wołyński im. Łesi Ukrainki w Łucku (Ukraina), Przykarpaccy Narodowy Uniwersytet im. Wasyla Stefanyka w Iwano – Frankiwsku (Ukraina), Uniwersytet Narodowy Obrony Cywilnej Ukrainy w Charkowie. (Ukraina) itp., gdzie wygłaszał referaty związane z przedmiotowym obszarem badań. W tym zakresie także pozytywnie oceniam aktywność Habilitanta.

➤ Ocena aktywności naukowej Habilitanta w obszarze działalności dydaktycznej i współpracy ze środowiskiem społecznym

a/ Działalność dydaktyczna Habilitanta

W okresie 2015-2023 Habilitant był promotorem pomocniczym w czterech przewodach doktorskich, ukończonych uzyskaniem stopnia doktora w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, m.in.:

1. Gierasimiuk T., *Strategia rozwoju ochrony przeciwpożarowej województwa*, Wydział Zarządzania i Dowodzenia, Akademia Obrony Narodowej, 26 czerwca 2015 r.;
2. Dąbrowa P., *Funkcjonowanie centrum powiadamiania ratunkowego*, Wydział Zarządzania i Dowodzenia, Akademia Obrony Narodowej, 26 kwietnia 2016 r.;
3. Feltynowski M., *Przygotowanie grupy poszukiwawczo – ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej do działań międzynarodowych*, Wydział Zarządzania i Dowodzenia, Akademia Obrony Narodowej, 21 czerwca 2016 r.;
4. Bajęński W., *Negocjacje kryzysowe i ich wpływ na skuteczność przeprowadzanych interwencji przez funkcjonariuszy służb mundurowych*, Instytut Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szkoła Główna Służby Pożarniczej, 29 marca 2023 r.

W okresie 2013-2024 w Uczelni Techniczno–Handlowej im. Heleny Chodkowskiej Habilitant był promotorem 474 prac dyplomowych (bezpieczeństwo wewnętrzne), w tym 329 prac na studiach I stopnia i 145 prac na studiach II stopnia, zrecenzował 178 prac dyplomowych na studiach I stopnia.

W Szkole Głównej Służby Pożarniczej w okresie 2013-2024 był promotorem 41 pracy dyplomowej (inżynieria bezpieczeństwa), w tym na studiach I stopnia - 30 prac i na studiach II stopnia- 11 prac, zrecenzował 6 prac na studiach II stopnia.

W okresie 2013-2024 w ramach działalności dydaktycznej realizował przedmioty, które znajdowały się w obszarze zainteresowania nauk o bezpieczeństwie na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne w Uczelni Techniczno – Handlowej na studiach II stopnia (Obrona cywilna i ochrona ludności; Zarządzanie kryzysowe w administracji publicznej; Obrona przed bronią masowego rażenia; Pozarządowe formy bezpieczeństwa; Ratownictwo) i na studiach I stopnia (Zarządzanie w sytuacjach kryzysowych; Zwalczanie przestępczości; Ratownictwo specjalistyczne; BHP i ergonomia; Historyczne uwarunkowania bezpieczeństwa wewnętrznego; Bezpieczeństwo w komunikacji powszechnej i transporcie; Zagrożenia przemysłowe i cywilizacyjne; Zasady funkcjonowania obrony cywilnej kraju; Zarządzanie –

analiza krytycznych przypadków; Bezpieczeństwo zdrowotne w czasie pokoju i w stanach nadzwyczajnych; Podstawy bezpieczeństwa zdrowotnego; Ochrona przeciwpożarowa; Bezpieczeństwo przeciwpożarowe w projektowaniu wnętrz; Bezpieczeństwo zdrowotne ludności; Ocena ryzyka na potrzeby ochrony ludności; Pozarządowe formy i instytucje bezpieczeństwa wewnętrznego).

W Szkole Głównej Służby Pożarniczej realizował przedmioty na kierunku inżynieria bezpieczeństwa II stopnia (Krajowy system wykrywania skażeń i alarmowania; Strategiczne operacje ratownicze); na studiach I stopnia (Organizacja i kierowanie działaniami ratowniczymi).

Na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne studia I stopnia w Szkole Głównej Służby Pożarniczej prowadził wykłady z przedmiotu Systemy wykrywania skażeń i alarmowania.

W tejże uczelni w ramach studiów podyplomowych „Przeszkolenie zawodowe przygotowujące do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi” realizował autorskie przedmioty (Strategiczne reagowanie ratownicze; Planowanie operacyjne). W ramach studiów podyplomowych „Ochrona ludności, obrona cywilna i zarządzanie kryzysowe” na tejże uczelni realizował autorski przedmiot (Organizacja działań ratowniczych w obliczu sytuacji kryzysowych i kryzysów).

Ważnym osiągnięciem dydaktycznym Habilitanta są działalność dydaktyczno-organizacyjna. W okresie 2013-2024 na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne przewodniczył w 95 komisjach obrony prac dyplomowych, w tym w 17 komisjach na studiach I stopnia i 78 komisjach na studiach II stopnia. Jest twórcą studiów podyplomowych „Zarządzanie kryzysowe” na tejże uczelni.

Oprócz tego Habilitant wielokrotnie wygłaszał wykłady na Uniwersytecie w Białymstoku (luty-maj 2019) na temat Zarządzania kryzysowego i logistyki, w tym: Współczesne zagrożenia kryzysowe; System zarządzania kryzysowego RP; Ochrona infrastruktury krytycznej RP; Logistyczne zabezpieczenie zdarzeń kryzysowych.

Jako wykładowca stowarzyszony miał wykłady także w latach 2014-2017 w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie na temat Zasad współdziałania Państwowej Straży Pożarnej i Policji w tym: Zasady współdziałania podczas zdarzeń wywołanych zagrożeniami CBRN; Organizacja procesu dekontaminacji wstępnej na miejscu zdarzenia; Metody identyfikacji i weryfikacji zagrożeń CBRN.

Analiza całokształtu działalności dydaktycznej dobitnie wskazuje na posiadanie przez Habilitanta obszernych kompetencji dydaktycznych, uzyskane osiągnięcia i aktywność w tym zakresie uznają za bardzo wysokie.

b/ Współpraca Habilitanta ze otoczeniem społecznym

Habilitant współpracował z otoczeniem społecznym poprzez pełnienie szeregu wielokierunkowych funkcji, jest twórcą i wykonawcą programów szkoleniowych realizowanych poza uczelnią.

W latach 2009–2021 jako funkcjonariusz Wydziału Operacyjnego Komendy Wojewódzkiej PSP w Białymstoku według autorskiego scenariuszu w ramach odrębnych programów przeprowadził cykl 15 ćwiczeń sztabowych i praktycznych strażaków i ratowników oraz licznych służb i podmiotów współdziałających z terenu województwa podlaskiego.

Wielokrotny kierownik kursów i szkoleń podstawowych i specjalistycznych z zakresu ratownictwa chemicznego i ekologicznego, ratownictwa wysokościowego, inspektorów ochrony przeciwpożarowej, które realizowane były w okresie od 1.04.2021–30.09.2022 r. na terenie Ośrodka Szkolenia PSP w Łapach Komendy Wojewódzkiej PSP w Białymstoku.

Twórcą scenariuszy do cykli podsumowania doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej z terenu woj. podlaskiego, które realizowane były w okresie od 1.04.2021 – 30.09.2022 r. na terenie Ośrodka Szkolenia PSP w Łapach Komendy Wojewódzkiej PSP w Białymstoku.

Ważnym elementem współpracy z otoczeniem, w ramach badania naukowego było poznanie opinii ekspertów w Polsce i na świecie z zakresu organizacji procesu dekontaminacji. W przedmiotowym obszarze Habilitant zastosował wywiad wśród specjalistów i ekspertów krajowych i zagranicznych. Ten etap badań posłużył Habilitantowi do opracowania koncepcji organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa, jako projektu rozwiązania systemowego. Polegał na sformułowaniu wyników badań w formie wniosków i rekomendacji, jak również weryfikacji przyjętej koncepcji na spotkaniach roboczych ww. zespołów.

W pierwszej kolejności próbę badawczą stanowili eksperci zagraniczni, których Habilitant poznał podczas udziału w różnego rodzaju przedsięwzięciach międzynarodowych organizowanych m.in. przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w latach 2015–2017 czy też Komisję Unii Europejskiej. Wywiady prowadził z przedstawicielami OPCW oraz z wytypowanymi specjalistami krajów zagranicznych, takich jak: Republika Litewska, Czechy, Węgry, Wielka Brytania, Ukraina, Estonia, Bułgaria, Łotwa, Gruzja itp.

Ze względu na brak możliwości praktycznego sprawdzenia rozwiązania systemowego, szczególnie szczebla regionalnego i krajowego, Habilitant zastosował weryfikację personalistyczną w postaci badania sondażowego opinii specjalistów krajowych – przedstawicieli Biura Planowania Operacyjnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej oraz Dowódców Specjalistycznych Grup Ratownictwa Chemicznego i Ekologicznego.

Habilitant przeprowadził badania wśród przedstawicieli Biura Planowania Operacyjnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, naczelnika, zastępcy naczelnika oraz dwóch głównych specjalistów Wydziału CBRN. Ponadto badaniem objęto było również czterech funkcjonariuszy PSP – dowódców Specjalistycznych Grup Ratownictwa Chemicznego i Ekologicznego. Niewątpliwie wartością dodaną w przedmiotowym obszarze było poznanie opinii polskiego i światowego eksperta w przeciwdziałaniu i łagodzeniu skutków zagrożeń CBRN – Pana nadbryg. w st. spocz. dra inż. Ryszarda Grosseta, byłego zastępcy Komendanta Głównego PSP i Komendanta Rektora Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie. Przedmiotowe badanie polegało na zebraniu opinii na temat koncepcji organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa RP, która została zawarta w monografii Habilitanta. Wszystkie wywiady z ekspertami i specjalistami Habilitant przeprowadził osobiście.

Do form współpracy z otoczeniem społecznym w przedmiotowych obszarach można także zaliczyć prowadzenie przez Habilitanta szeroko zakrojonej aktywności naukowej i popularyzatorskiej w uczelniach i innych instytucjach krajowych.

Habilitant ściśle współpracuje z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju jako ekspert i recenzent wniosków na wykonanie projektów naukowo-badawczych. Dotychczas Habilitant ocenił 16 wniosków, w tym 8 wniosków związanych z badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Habilitant w charakterze eksperta CBRN bierze udział w tworzeniu serii popularno-naukowych dokumentalnych filmów na temat zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych, nuklearnych, udziela wywiadów dla Polskiego Radia i TVP 3 Białystok, wykonując w ten sposób ważne funkcje społeczne i popularyzatorskie.

Habilitant od lat współpracuje z szeregiem szkół wyższych w kraju w zakresie publikacyjnym, udziału w konferencjach, w tym komitetach naukowych konferencji i seminariów organizowanych przez te uczelnie, szczególnie Uniwersytetem Kaliskim im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Kaliszu, Akademią Policji w Szczytnie, Wyższą

Szkołą Prawa im. Heleny Chodkowskiej we Wrocławiu oraz Wyższą Szkołą Administracji i Biznesu im. E. Kwiatkowskiego w Gdyni itp.

W tym zakresie oceniam aktywność habilitanta jako bardzo wysoką.

c/ Doświadczenie Habilitanta w zakresie kierowania zespołami

Intensywność i poziom dotychczasowych wysiłków naukowych procentowały w postaci aktywności zawodowej i zatrudnieniu w różnych jednostkach, sprzyjając gromadzeniu praktycznych umiejętności i teoretycznych osiągnięć Habilitanta. W różnych okresach kariery zawodowej Habilitant pełnił funkcję:

- 01.07.2004 - 31.03.2009 - Dowódca sekcji w Jednostce Ratowniczo - Gaśniczej PSP nr 2 w Białymstoku Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku
- Specjalista w Wydziale Kontrolno-Rozpoznawczym Komendy wojewódzkiej PSP w Białymstoku 01.04.2009 – 31.10.2009
- 01.11.2009 – 03.03.2021 - Starszy Specjalista w Wydziale Operacyjnym Komendy Wojewódzkiej PSP w Białymstoku (pełnienie funkcji Wojewódzkiego Koordynatora ds. Ratownictwa Chemicznego i Ekologicznego)
- 01.04.2021 – 30.09.2022 - Kierownik Sekcji Nauczania Ośrodka Szkolenia PSP Komendy Wojewódzkiej PSP w Białymstoku
- 01.10.2022 – do teraz - Adiunkt w Katedrze Działań Ratowniczych Wydziału Wydział Inżynierii i Ochrony Ludności Akademii Pożarniczej w Warszawie (wcześniej Szkoły Głównej Służby Pożarniczej).

Jako Kierownik Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Uczelni Techniczno-Handlowej im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie w okresie od 1.11.2014 do 30.09.2016 r., koordynował prace związane z kształceniem na studiach I i II stopnia na kierunku Bezpieczeństwo wewnętrzne, które otrzymało ocenę bardzo dobrą po kontroli PKA w 2015 r. i podtrzymanie uprawnień na kolejne 6 lat. Od 1.10.2023 r. Habilitant ponownie pełni funkcji Kierownika Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego Uczelni Techniczno-Handlowej w Warszawie, jest koordynatorem szeregu przedmiotów (Ochrona przeciwpożarowa; Zarządzanie w sytuacjach kryzysowych; Obrona przed bronią masowego rażenia).

Ponadto na mocy decyzji nr 65 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z 16 września 2016 r. w sprawie powołania zespołu zadaniowego do spraw opracowania zasad dekontaminacji oraz decyzji nr 3 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z 3 stycznia 2022 r. w sprawie powołania zespołu ds. ratownictwa chemicznego i ekologicznego, Habilitant został członkiem zespołów krajowych, które zajmowały się m.in. problematyką organizacji dekontaminacji. W związku z powyższym opracowana koncepcja organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa została poddawana wielokrotnej analizie na spotkaniach roboczych ww. zespołów.

d/ Oprócz kwestii wymienionych, Habilitant może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Przyznane odznaczenia, dyplomy, nagrody, wyróżnienia

Dotychczasowe osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitanta na przestrzeni ostatniej dekady były niejednokrotnie odznaczone, co z kolei warto

dostrzegać. Ponieważ odznaczenia są wartością podbudowującą autorytet w gronie współpracowników, jest aktem uznania wieloletnich wysiłków Habilitanta.

➤ **Ocena treści wnoszonych do nauk o bezpieczeństwie**

Wnioski z analizy recenzowanego osiągnięcia naukowego „Organizacja procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej”, dorobku naukowego oraz aktywności naukowej bryg. dr inż. Marcina Anszczaka w przewodzie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie wskazują, że Habilitant wnosi znaczny wkład do teorii nauk o bezpieczeństwie w zakresie organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa w Polsce, ponieważ ten obszar wiedzy nie był wyjaśniony i opisany wieloaspektowo jak to opracował Habilitant.

Habilitant, dzięki wiedzy zdobytej podczas 23-letniej służby jako funkcjonariusz Państwowej Straży Pożarnej, ponad 12 lat temu rozpoczął proces badawczy, którego głównymi celami było poznanie istoty funkcjonowania i organizacji procesu dekontaminacji w systemach bezpieczeństwa Polski, co pozwoliło mu przygotować koncepcję rozwiązań systemowych, sprzyjających optymalizacji ich funkcjonowania w tym obszarze.

Habilitant niewątpliwie wypełnił lukę w wiedzy w przedmiotowym obszarze, opracował mechanizmy zarządzania procesem dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Uogólniając wnioski z ocenianego osiągnięcia naukowego oraz całokształtu wniosku habilitacyjnego stwierdzam, że dorobek Habilitanta jest spójny, umiędzynarodowiony i wnosi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o bezpieczeństwie.

Dzięki przeprowadzeniu procesu badawczego Habilitant wskazał na występujące różnice, ocenił aktualny stan wiedzy, usystematyzował terminologię, jak również wyprowadził poszczególne wnioski dotyczące organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa. We wniosku uwidoczniła została także społeczna i popularyzatorska aktywność Habilitanta.

Niekwestionowanym osiągnięciem naukowym jest to, że Habilitant:

- uporządkował wiedzę z zakresu organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- zdefiniował proces dekontaminacji oraz ukazał współczesną organizację badanego obszaru;
- scharakteryzował zagrożenia oraz opracował katalog zdarzeń podczas których należy uruchomić proces dekontaminacji;
- zdiagnozował problematykę i niefunkcjonujące obecnie obszary organizacji procesu dekontaminacji;
- zweryfikował oraz ustalił obszar zarządzania organizacją procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- wskazał możliwe transfery organizacyjno-prawne organizacji procesu dekontaminacji z innych krajów do systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- opracował koncepcję organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa jako projekt rozwiązania systemowego;
- zdefiniował i wskazał zakres przedsięwzięć oraz zadań poszczególnych podmiotów systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji procesu dekontaminacji;
- zweryfikował przyjętą koncepcję organizacji procesu dekontaminacji w systemie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Całokształt osiągnięcia naukowego, aktywności dydaktycznej i organizacyjnej niewątpliwie świadczy o tym, że Habilitant posiada znaczące i niezwykle wielostronne kwalifikacje, doświadczenia, ma dynamiczne życiowe usposobienie i wiele naukowych pasji, dysponuje dojrzałym i rozbudowanym warsztatem badawczym, doświadczeniem w dziedzinie zarządzania procesem dekontaminacji.

Przedstawiona rozprawa habilitacyjna spełnia ustawowe wymogi, stawiane tego typu pracom, jest nowatorską, niepodważalną wartością dodaną, znacznym samodzielnym wkładem w rozwój nauk o bezpieczeństwie, dojrzałym warsztatowo i rzetelnym studium aktualnie odbywających się procesów z wykorzystaniem oryginalnych materiałów źródłowych, skutecznym rozwiązaniem nowego problemu naukowego, o czym świadczą warstwa metodologiczna, merytoryczna i narratywna.

➤ KONKLUZJA

Uogólniając wnioski z ocenianego osiągnięcia naukowego oraz całości dorobku naukowego stwierdzam, że dorobek Habilitanta jest wielopłaszczyznowy, umiędzynarodowiony, spójny w myśl wymagań ustawowych, który jest znacznym wkładem w rozwój określonej dyscypliny naukowej.

Opublikowana monografia naukowa i cykl publikacji z pewnością oceniam jako powiązane tematycznie z dyscypliną nauk o bezpieczeństwie. W mojej ocenie dorobek naukowy jest uzasadniony i uprawniony, który całościowo wnosi znaczny wkład do nauk o bezpieczeństwie w przedmiotowym zakresie.

Z przekonaniem wnioskuję o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu bryg. dr. inż. Marcinowi Anszczakowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie.

Sergiusz Wasiuta